

א ליל ה' באייר קורין אותו (א) יום העצמאות מפני (ב) הנס שנעשה בו. הגה ויש במקומותינו* הקורין אותו יום העצמאות מפני החורבן שנעשה בו: ב' ל' יום לפני החג מוציאין (ג) הדגלין ומנעירין מן הנפטלין ותולין בחלון הגה (ד) והמלכות תולה בראש חולות משום פרסומי ניסא. ותולין בחלון הפונה לרה"ר למעלה מ' טפחים (א) ולמטה מכ' אמות ואם הניחו בחלון הפונה לרה"י ולמטה מ"ח טפחים ושלש נקודה שבע עשרה אצבעות לא יצא הגה ויש המניחין דגלין אף במרכבותיהם (ה) ואינו מנהג טוב כל כך: ג' נוהגין בערב יום ה' באייר להתכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לתפילת ערבית ולהתקוטט ולריב ולצעוק עד לב השמים תוך כדי ויכוח אם לומר הלל שלם או חסר הגה ולנו האשכנזים לא נוהגים לריב על שטויות פטוטות אלו. אלא נוהגין בערב יום ה' באייר להתכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לתפילת ערבית ולהתקוטט ולריב ולצעוק עד לב השמים תוך כדי ויכוח אם לומר הלל עם ברכה או בלי ברכה: ד' מיד כשיוצאין מתפילת ערבית נוהגין ללכת (ז) לזבח ולקטר* בבמות: ה' מצווה להרבות בסעודת יום העצמאות ויוצאין לפארקים ולחורשות ולאיי התנועה וצולין (ו) בשר קרבן החג על שיפור ואסכלה הוא הקרוי (ז) מנגל הגה ובמקומותינו קוראין אותו בר-בי-קיו. ויש לנופף מעליו שנאמר עוד היום בנזב ינופף ידו וכל המרבה הרי זה משבח הגה ומנהג טוב לכרוך סטייק עם חומום ועמבה בפיתה זכר למקדש (ח) כהלל: ו' אשריהם ישראל שבכל יום עצמאות מתכנסין דרדקיהם לעיה"ק לבנייני האומלל בירושלים ושם מתקלין ילדיהם (ט) בשאלות* ובעיות סבוכות בתורתנו הקדושה ומחלקין קליות אגוזים ותנ"כים למנצחים הגה ומנהג נאה הוא שמופיע נשיא כל העדה ושאל שאלתו למסכנין:

באר היטב

(א) ולמטה מכ' אמות. עיין בקונטרס שם ס"ה ג' שיש עולין לגגות הגבוהין שאומרים שהם תולין הדגל אבל בעצם מחפשים מקום טוב יותר לראות הזיקוקין ממנו ודברים אחרים ר"ל ומציא הדגל לתקלה והירא את דבר השם ירחיק כל בני ביתו מכל כי האי איסורא ופריעותא: (ב) לזבח ולקטר. כתב הרא"ש רבינו ארצי שלמה שליט"א

כשאת נלמדת אל כהפי מטוס של קרב ממריא וגם כתב גבר הולך לאיבוד דרך מרפסת ועוד שטויות רבות ומילים שאינן קשורות זו לזו ובצביל כל הרעק הזה משלמים לו מאות אלפי שקלים בכל יום העצמאות שיבוא לחצי שעה לבימת ההופעות העירונית וישיר שניים שלשה שירים לבוש בג'ינס וחולצה שחורה וזהי רעה חולה ביותר ול"ע.

ביאור הלכה

משנה ברורה

* במקומותינו הקורים אותו וכו'. בג' ערי הקודש בני צדק ירושלים ועמנואל שבוכין על החורבן שאנשים הרשעים קיפחו את זכויותיו הלגיטימיות של העם הפלסטיני המסכן והרדוף ולכן יוצאין נגד יום זה וחוגגין את יום האדמה. וביום העצמאות נוהגין להכות זה את זה בפטישי פלסטיק המלפפין ולומר אוי עוונותינו גרמו לנו אוי:

* לזבח ולקטר בצמות. שפוסים בכל עיר ועיר ובכל עיירה ועיירה במה ברחובה של עיר ומציאים להקות ריקוד וזמר עירוניות עד שהקהל משועמם לגמרי ואחרי כן מציאים מספר זמרים ברמה ארצית כמו רמי קליינשטיין או יהודה פוליקער שהביא ראש אותו המקום דמיים מרובים ואם אין לערייה דמים מרובים מציאים הם זמרים סוג ב' כמו מרגלית זנעני או אושק לוי ואם המקום מסכן ועניי העיר מרובים מציאים את הזמר הידוע יוסף דרון הזמר מרמלה. ועוד עושין בראותן במות שמוציאין כסף רב על זיקוקים רבים ומרעישין בראותן לילה את עיניהם וכפרייהם ומדליקים בשמיים אור רב וכך אפשר לשרוף את כספי העריה בצורה יזירתית:

* ובעיות סבוכות. שאולין את המתמודדים שאלות רבות בענייני התנך וישנן השאלות ששואלין בסבב כל אחד ואחד וישנה השאלה הזוהי וכולם אמורים לענות עליה גם תשובה זהה אולם למרבה ההפתעה התשובה איננה זהה וישנן השאלות שמראין בהן קטע קומיקאי עם שחקנים ידועין ומזה אמורים הדרכאים להבין סוגייה סבוכה בספרי הנביאים והכתובים ועוד רעות חולות כהנה וכהנה:

(א) **יום העצמאות.** שישבו האומות המרושעות צבית ליאנות שלהם בניו יארק ובקשלות פושעת אמרו יותר מדי יום ואובסטיין וקמה מדינת היהודים:(ב) **הנס שנעשה בו.** שישבו יהודים מעטים בארצנו הקטנה ולא ידעו איך להחזיק רובה ולא תרגלו פזלטר"ת והיה מצבם על הפנים וחשבו שרימון הוא פרי משבצת המינים ובאותו היום החליט רבינו בן גוריון ז"וקל"ה שרובה הוא להיות ראש מדינה והכריז על מגילת העצמאות ובו ביום באו אלפי בני ישמעאל וקמו עלינו לכחותינו ולקחת אדמתנו ולסוע באוטומובילנו וללמדנו כולנו שחיה בים הגדול ונעשה נס וצפוקם גדול ניאחנו ומשום ההפתעה הגמורה קבעו יום היולולא(ג) **הדגלין.** שהוא פיסת בד ושיעורו ב' אמה על ד' אמה ומציינין עליו (א) שני פסים ישרין שנאמר ועשה לו כתונת פסים וביניהן כמין שני משולשים שוי כלעות השזורין זה בזה במבנה מסובך הגורם לקודקודו של זה להיות בצבסו של זה כמו שנאמר והיו לאגודה אחת:(ד) **והמלכות תולה בראש חולות.** ויולא פעמים רבות שמרוב שמחלהבין לתלות דגלין תולין דגלי לגיונותיהם ורשויותיהן המוניציפליות יותר מאשר דגלים כשרים ויאל שכתן בהפסדס:(ה) **ואינו מנהג טוב.** שהוא כמין כפיים של עץ או פלאסטיק המתחבר לגוגית החלון ומחזיק הדגל ומוכרין אותו נערים

מעצבים בצמתים ותחת כל רמזור רענן והוי דרעק של פטענט שהוא נוטה לעוף(בעיקר כשפותחין החלון) ולהישבר ומציא את הסעיף(להלן סעיף קיט): (ו) **בשר קרבן החג.** מאווה מן המובחר לבזום כבש שלם אך יולא ידי חובה גם בשווארמה ויש המקילין אף בבשר החתולין של (ז) פיקנטי. אולם לכל הדעות אם חגו בבשר מעורב ירושלמי לא יאל: (ז) **מנגל.** הוא כמין מזבח רבוע העשוי פח ועליו מניחין האסכלה ומנהג טוב נהג הגר"א לנפותו מצית ומחוץ בצבל חי שמא ידבק ויש אומרים שחשק דיבוק אין פה אלא הוא לשם (ג) חיטוי: (ח) **כהלל.** ובמקאת קיהלות נהגו להתקוטט אם הלל שלם הוא ללא ברכה או הלל מלא עם ברכה: (ט) **בשאלות.** והוי סוגין רבים של שאלות בעיות טענות ומענות וקלקלו הכותין שעתה מציגין השאלות במין ליאנות וקוראין אותה תיאטרון ועושין לחוק מקודשי ישראל טוב שכך:

שער הציור

(א) ויש שתולין דגלין של אמריקע ולא ידוע מנין מנהג זה: (ב) עיין בספר העלוקות וחריש עמוק לר' משה בדש: (ג) ומחלוקת היא בין עושי המנגל לעושי הבר-בי-קיו.